

Sygn. akt V CSK 260/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa E. S.A.

w W.

przeciwko M. R.

o zapłatę

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 listopada 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

z dnia 21 listopada 2014 r., sygn. akt I ACa 1174/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania; zasądza
od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3600 (trzy tysiące
sześćset) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej wniesionej przez powoda E. S.A. z siedzibą w W. od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 21 listopada 2014 r. skarżący uzasadniał wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (postanowienie SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, postanowienie SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.).

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie dotychczas niewyjaśnione i nierozwiązane w orzecznictwie, a więc mające walor nowości i służące rozwojowi prawa. Powołanie się na potrzebę jego rozstrzygnięcia wymaga poza sformułowaniem samego zagadnienia nadto przytoczenia związanych z nim konkretnych przepisów prawnych, wskazania dlaczego jest ono istotne oraz przedstawienia argumentacji wskazującej na rozbieżne oceny prawne (m.inn. postanowienia SN: z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 14 lutego 2003 r., z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, nie publ.).

Kwalifikacji takiej nie można przypisać zagadnieniu sformułowanemu we wniosku o rozpoznanie wniesionej skargi kasacyjnej, którego uzasadnienie poza odwołaniem się do wyroku Sądu Najwyższego, z dnia 28 stycznia 2010 r., I CSK 216/09, którego teza w konfrontacji ze stanowiskiem wyrażonym w zaskarżonym wyroku odnośnie do wykładni art. 709¹ w zw. z art. 348 k.c. nie uzasadnia twierdzenia o istniejącej w tym zakresie rozbieżności w judykaturze, nie przedstawia innej uzasadniającej je argumentacji.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed sądem drugiej instancji, która Sąd Najwyższy bierze od rozważę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.